

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 19 sierpnia 2015 r. przeciwko Wojewódzkiemu Inspektoratowi Weterynarii z siedzibą w S. P. J. domagał się uznania przeniesienia go na stanowisko inspektora weterynaryjnego do spraw bezpieczeństwa żywności w Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii z siedzibą w S. dokonane przez (...)Weterynarii pismem z dnia 13 sierpnia 2015 r. za bezskuteczne i przywrócenie go do pracy na poprzednim stanowisku (...) Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii na poprzednich warunkach wynagrodzenia, a także zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jako (...) Wojewódzki Lekarz Weterynarii pracował od 10 lat. Był w tym czasie wiele razy nagradzany. Po zmianie na stanowisku (...)Weterynarii został zwieszony w pełnieniu obowiązków i stan ten trwa już ponad rok. Zawieszenia dokonano z uwagi na zarzut niewłaściwego nadzoru nad Powiatowym Lekarzem Weterynarii w R.. Komisja dyscyplinarna uniewinniła go od tych zarzutów. Komisja dyscyplinarna II instancji uchylila to orzeczenie i po ponownym rozpoznaniu sprawy komisja I instancji uznała go za winnego i ukarała karą upomnienia. Orzeczenie to powód zaskarżył podnosząc, że żaden przepis nie daje Wojewódzkiemu Lekarzowi Weterynarii kompetencji do nadzoru nad Powiatowym Lekarzem Weterynarii. Po przeniesieniu powoda na inne stanowisko powstała więc sytuacja, w której postępowanie dyscyplinarne nie zostało zakończone, a (...)Weterynarii przenosząc go rozstrzygnął o winie. Powód podniósł, że zgodnie z art. 61 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 3 ustawy o służbie cywilnej przeniesienie członka korpusu służby cywilnej zajmującego wyższe stanowisko w służbie cywilnej może być dokonane tylko i wyłącznie wtedy, kiedy przemawiają za tym uzasadnione potrzeby urzędu lub interes służby cywilnej. W piśmie przenoszącym powoda na inne stanowisko (...)Weterynarii nawet nie próbował wykazać takiej uzasadnionej potrzeby urzędu lub interesu służby cywilnej. Wskazał za to wprost na domniemany na nienależyty, nierzetelny i nie gwarantujący realizacji zadań Inspekcji sposób wykonywania przez niego obowiązków. Powód podniósł, powołując się na orzecznictwo sądowe oraz poglądy doktryny, że tego rodzaju okoliczności nie mogą stanowić przesłanek do przeniesienia wyższego urzędnika służby cywilnej na inne stanowisko. Gdyby utracono do niego zaufanie można było sięgnąć po wypowiedzenie zmieniające lub ostateczne. Powód zaznaczył, że w Wojewódzkim Inspektoracie weterynarii w S. wszystkie stanowiska w dziale bezpieczeństwa żywności są obsadzone i od dawna nie organizowano naboru na stanowisko w tym dziale. Jego zdaniem brak jest zatem podstaw do uzasadniania przeniesienia na nowe stanowisko uzasadnionymi potrzebami urzędu. Podobnie jeśli chodzi o rozumienie pojęcia interesu służby cywilnej. Powód dodał, że przenosząc go na inne stanowisko nie zapewniono mu stanowiska równorzędnego pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed zatrudnieniem na wyższym stanowisku w służbie cywilnej oraz zgodnego z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym. Powołał się w tym zakresie na piśmiennictwo i orzecznictwo sądowe. Podniósł, że na stanowisku inspektora weterynaryjnego do spraw bezpieczeństwa żywności zatrudnia się zwykle osoby zaraz po studiach weterynaryjnych. W ocenie powoda podanie przez pracodawcę nieprawdziwych czy niezasadnych przyczyn przeniesienia na inne stanowisko powinno skutkować uznaniem tego przeniesienia za bezskuteczne. Powód wskazał, że przenosząc go na inne stanowisko (...)Weterynarii nie uzgodnił tego z Wojewodą (...), który wykonuje wobec niego czynności z zakresu prawa pracy. Jego zdaniem celem przeniesienia go na inne stanowisko było wykluczenie możliwości powrotu na dotychczasowe stanowisko po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego. Przez 12 miesięcy zawieszenia taka sytuacja nie przeszkadzała zaś (...)Weterynarii.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany powołał się na przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2014 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, które w jego ocenie dają Wojewódzkiemu Lekarzowi Weterynarii kompetencje do nadzoru nad Powiatowym Lekarzem Weterynarii. Pozwany podniósł, że podstawą przeniesienia powoda nie jest jego wina w związku z zarzutami będącymi przedmiotem badania w ramach postępowania dyscyplinarnego, ale art. 61 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej, tj. uzasadnione potrzeby urzędu i interes służby cywilnej. W interesie Inspekcji Weterynaryjnej jest zaś prawidłowe i rzetelne realizowanie jej zadań, w szczególności prawidłowe ich wykonywanie

przez osoby pełniące funkcję jej organów. Zdaniem pozwanego (...)Weterynarii nie miał obowiązku uzasadniać przesłanek przeniesienia. Odnosił, się jednak do nich wskazując co należy do zadań Inspekcji Weterynaryjnej oraz jej organów i podał, że powód nie wykonywał swoich obowiązków w sposób należyty i gwarantujący realizację zadań Inspekcji. Zdaniem pozwanego powód nie realizował należycie swoich obowiązków. Tolerował bowiem liczne nieprawidłowości w działalności Powiatowego Lekarza Weterynarii w R., których był świadomy. Powód nie zawiesił go w czynnościach i nie wyegzekwował wobec niego zaleceń pokontrolnych, co skutkowało realnym zagrożeniem życia i zdrowia ludzi. Nie zapewnił w ten sposób na obszarze swojej działalności bezpieczeństwa sanitarnego i epidemiologicznego. Przeniesienie go na inne stanowisko leży więc w interesie służby cywilnej. Zdaniem pozwanego powód źle zorganizował Wojewódzki Inspektorat Weterynarii w S., nie reagował na sygnały o nieprawidłowościach od powiatowych inspektoratów weterynaryjnych, nie radził sobie z podejmowaniem decyzji w tym zakresie. W ocenie pozwanego przeniesienie powoda było też uzasadnione potrzebami urzędu, gdyż ilość zadań do wykonania w Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii, przeprowadzonych audytów z krajów trzecich i kontroli unijnych wymagała stworzenia stanowiska inspektora w zespole higieny i bezpieczeństwa żywności. (...)Weterynarii uznał natomiast, że kwalifikacje powoda przydadzą się w praktyce, gdzie będzie mógł oddziaływać na przedsiębiorców, pomagać im w stosowaniu przepisów i weryfikować pracę. Dalej pozwany przytoczył obszernie piśmiennictwo w zakresie rozumienia pojęcia potrzeb urzędu i interesu służby cywilnej wskazując, że ustawa nie precyzuje ich i w tym zakresie pozostawia swobodę osobie dokonującej przeniesienia. Pozwany zaprzeczył, aby na stanowisku, na które przeniesiono powoda zatrudniano tylko absolwentów świeżo po studiach weterynaryjnych. Zdaniem pozwanego stanowisko inspektora ds. bezpieczeństwa żywności odpowiada przygotowaniu zawodowemu powoda, jego kwalifikacjom i doświadczeniu i nie musi ono należeć do stanowisk wyższych w służbie cywilnej. Przeniesienie powoda na powyższe stanowisko jest, zdaniem pozwanego, w zakresie wysokości wynagrodzenia również zgodne przepisami. Pozwany wskazał, że Główny Lekarz Weterynarii nie musiał się konsultować z Wojewodą (...) przy przenoszeniu powoda na inne stanowisko, gdyż przepisy nie przewidują takiej konieczności. Jednakże Wojewoda i tak zajął swoje stanowisko w tym zakresie.

Na rozprawie powód popierał swoje powództwo, pozwany wnosił o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

P. J. od 1 grudnia 2006 r. zajmował stanowisko (...) Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii (k. B-102 akt osobowych).

W okresie od marca 2013 r. do kwietnia 2014 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii z siedzibą w S. przeprowadzili kontrole w zakładach przetwórstwa mięsa na obszarze właściwości Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w R., w tym ubojni w M., które wykazały nieprawidłowości w funkcjonowaniu tych zakładów. (...) Wojewódzki Lekarz Weterynarii w osobie P. J. sformułował w związku z tym wobec Powiatowego Lekarza Weterynarii wnioski i zalecenia pokontrolne (sprawozdania k. 57-99, dokumentacja fotograficzna k. 169-196v).

W dniu 31 lipca 2014 r. P. J. został zawieszony w pełnieniu obowiązków (...) Wojewódzkiego Inspektora Weterynarii przez (...)Weterynarii (k. B-168 akt osobowych).

W dniach 25-29 sierpnia 2014 r. została przeprowadzona kontrola w Powiatowym Inspektoracie Weterynarii w R., w trakcie której stwierdzono 77 nieprawidłowości w funkcjonowaniu tego Inspektoratu oraz wydano 26 zaleceń pokontrolnych. W następstwie tych ustaleń wszczęto postępowanie dyscyplinarne przeciwko Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w R. (sprawozdanie k. 100-149, wniosek k. 150-163v, orzeczenie k. 164-166).

Na wniosek (...)Inspektoratu Weterynarii z dnia 17 września 2014 r. wszczęto wobec P. J. postępowanie dyscyplinarne, zarzucając mu nierzetelne sprawowanie nadzoru nad Powiatowym Inspektorem Weterynarii w R. w okresie od 12 kwietnia 2013 r. do 31 lipca 2014 r. Postępowanie to do chwili obecnej nie zostało prawomocnie zakończone (k. 35-53, 322-344).

Z dniem 24 sierpnia 2015 r. (...)Weterynarii przeniósł P. J. na stanowisko inspektora weterynaryjnego ds. bezpieczeństwa żywności. Jako przyczynę wskazał niewykonywanie obowiązków Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w sposób należyty, rzetelny i gwarantujący realizację zadań Inspekcji Weterynaryjnej, czego potwierdzeniem miała być

kontrola przeprowadzona w Powiatowym Inspektoracie Weterynarii w R. w dniach 25-29 sierpnia 2014 r., w trakcie której stwierdzono 77 nieprawidłowości w funkcjonowaniu tego Inspektoratu i wydano 26 zaleceń pokontrolnych oraz nieprawidłowości ujawnione podczas kontroli w innych powiatowych inspektoratach weterynarii w województwie (...) (przeniesienie k. 54-56).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo P. J. miało uzasadnione podstawy i podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r., 1111 ze zm.), jeżeli przemawiają za tym uzasadnione potrzeby urzędu lub interes służby cywilnej, członka korpusu służby cywilnej zajmującego wyższe stanowisko w służbie cywilnej można przenieść w każdym czasie na stanowisko urzędnicze w tej samej miejscowości co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed zatrudnieniem na wyższym stanowisku w służbie cywilnej, zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym, a członka korpusu służby cywilnej, który przed zatrudnieniem na tym stanowisku nie był zatrudniony w służbie cywilnej - na inne stanowisko urzędnicze w tej samej miejscowości, zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Zgodnie z powyższym przepisem u podstaw przeniesienia z wyższego stanowiska może leżeć jedna z dwóch ustawowo określonych przesłanek, tj. uzasadnione potrzeby urzędu lub interes służby cywilnej. Katalog przesłanek legalizujących przeniesienie ma charakter zamknięty i przesłanki te należą do klauzul generalnych, a więc zwrotów niedookreślonych i ocennych.

Urzędnik przeniesiony na inne stanowisko w tym samym urzędzie może domagać się przed sądem pracy weryfikacji decyzji o jego przeniesieniu, w szczególności pod kątem istnienia rzeczywistych uzasadnionych potrzeb urzędu oraz interesu służby cywilnej. Włączenie urzędników służby cywilnej do grona członków korpusu służby cywilnej sprawia, że ich stosunki pracy podlegają unormowaniom ustawy o służbie cywilnej, w tym także jej art. 9 ust. 2, w myśl którego spory o roszczenia dotyczące stosunku pracy w służbie cywilnej rozpatrywane są przez sądy pracy. Ustawa o służbie cywilnej nie przewiduje przy tym odmiennego trybu dochodzenia ochrony roszczeń pracowniczych z tytułu przeniesienia urzędnika służby cywilnej jako pracownika mianowanego na inne stanowisko, rozpoznanie roszczeń pracownika pozostaje więc w gestii sądu pracy.

Zdaniem Sądu zmiana treści stosunku pracy powoda nastąpiła wadliwie. (...)Weterynarii miał obowiązek ujawnić w piśmie przenoszącym powoda na inne stanowisko w urzędzie, jakie konkretnie potrzeby urzędu przemawiały za przeniesieniem powoda oraz wykazać, że były one na tyle ważne, doniosłe, istotne i znaczące, że uzasadniały konieczność dokonania zmian personalnych na konkretnym stanowisku w urzędzie. Brak takiej informacji w zakresie przyczyny zmiany stanowiska pracy pozbawiałby zatrudnionego urzędnika możliwości skutecznej obrony swoich praw. Musi on bowiem wiedzieć jakie są konkretne przesłanki przeniesienia go na inne stanowisko, żeby móc ocenić prawidłowość tej decyzji i rozważyć w tym kontekście możliwość odwołania się do Sądu i ocenić szanse na powodzenie takiej akcji. W innym wypadku pracodawca mógłby poszukiwać tych przyczyn dopiero w zależności od tego czy pracownik wniesie odwołanie czy nie, a nie taki jest cel art. 61 ust. 1 w/w ustawy. Wskazanie przyczyny przeniesienia na inne stanowisko nie może przy tym polegać na powołaniu samej podstawy prawnej kompetencji organu. Sąd oceniając w następstwie odwołania pracownika czy zaistniały przesłanki do przeniesienia go na inne stanowisko porusza się w ramach podanych urzędnikowi przyczyn.

W razie zakwestionowania przez urzędnika służby cywilnej przeniesienia dokonanego powyższym trybie pracodawca jest zobowiązany wykazać, że z pewnych konkretnych, prawdziwych i obiektywnych powodów nie jest możliwe, bez uszczerbku dla jego interesów, dalsze zatrudnianie pracownika na dotychczasowym stanowisku (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 października 1995 r., (...) SA (...), Prawo Pracy 1996 nr 9, str. 40).

W piśmie przenoszącym P. J. z dniem 24 sierpnia 2015 r. na stanowisko inspektora weterynaryjnego ds. bezpieczeństwa żywności (...)Weterynarii wskazał jedną konkretną, dającą się zidentyfikować przyczynę, a mianowicie

niewykonywanie obowiązków Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w sposób należyty, rzetelny i gwarantujący realizację zadań Inspekcji Weterynaryjnej, czego potwierdzeniem miała być kontrola przeprowadzona w Powiatowym Inspektoracie Weterynarii w R. w dniach 25-29 sierpnia 2014 r., w trakcie której stwierdzono 77 nieprawidłowości w funkcjonowaniu tego Inspektoratu i wydano 26 zaleceń pokontrolnych oraz nieprawidłowości ujawnione podczas kontroli w innych powiatowych inspektoratach weterynarii w województwie (...).

Ugruntowany w orzecznictwie jest pogląd, że uzasadnione potrzeby urzędu muszą powodować konieczność dokonania zmian personalnych na konkretnym stanowisku. Pracodawca zobowiązany jest więc wykazać, że z pewnych ważnych względów nie jest dalej możliwe bez uszczerbku dla jego interesów zatrudnianie pracownika na dotychczasowym stanowisku. Przyczyny przeniesienia nie mogą natomiast dotyczyć pracownika, zwłaszcza nie powinny wynikać ze sposobu wywiązywania się przezeń z obowiązków urzędniczych, implikującego utratę zaufania pracodawcy (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 maja 1996 r., SA/Wr (...), Prawo Pracy 1997 nr 3, str. 38 i z 25 marca 1999 r., (...) SA/Po 882/99, Prawo Pracy 1999 nr 9, str. 41, wyrok Sądu Najwyższego z 12 marca 2010 r., II PK 276/09, Lex nr 602246). Pogląd, że w pojęciu „uzasadnionych potrzeb urzędu” nie mieści się utrata zaufania do urzędnika lub negatywna ocena jego pracy jest obecny również w piśmiennictwie (zob. H. Szewczyk, Zatrudnienie w służbie cywilnej, Bydgoszcz-Katowice 2006, s. 71).

Przyczyna przeniesienia powoda na nowe stanowisko wskazana przez (...)Weterynarii nie mogła się więc ostać. Jest to tym bardziej uzasadnione, że stanowi ona jednocześnie przedmiot toczącego się wobec P. J. postępowania dyscyplinarnego, które jak dotąd nie stwierdziło winy powoda w tym zakresie.

Z korespondencji między (...)Weterynarii a Wojewodą (...) (k. 200-202, 219-220) wynika, że w rzeczywistości nie istniały przyczyny przeniesienia P. J. na inne stanowisko. Korespondencja ta została podjęta z inicjatywy (...)Weterynarii, który od jej początku forsował rozwiązanie z powodem stosunku pracy, powołując się na utratę zaufania. Jego zapędy zostały jednak zastopowane przez Wojewodę (...), który stwierdził, że nie ma podstaw do takiego kroku. Wojewoda wskazał przy tym, że „obecność P. J. w Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii z siedzibą w S. w trakcie jego zawieszenia w wykonywaniu obowiązków organu wpływa destabilizująco na funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej w województwie (...)” oraz „ma negatywne konsekwencje dla samego pracownika”. Wojewoda (...) w żaden sposób jednak nie rozwinął tych kwestii, przez co nie wiadomo co miał na myśli. Wskazał zaś (...)Weterynarii na możliwość zwolnienia powoda z obowiązku świadczenia pracy do czasu zakończenia toczącego się postępowania dyscyplinarnego oraz właśnie na możliwość okresowego skorzystania z instytucji przeniesienia członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na wyższym stanowisku w służbie cywilnej na inne stanowisko pracy, do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego. Na tę sugestię skwapliwie odpowiedział (...)Weterynarii przenosząc powoda na inne stanowisko, z tym że zrobił to bezterminowo. (...)Weterynarii od początku więc sondował możliwość definitywnego odwołania powoda ze stanowiska (...) Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii. Dopiero, gdy nie znalazł sojusznika w swoich planach w osobie Wojewody (...), który zasugerował mu teoretycznie łagodniejsze rozwiązanie, skorzystał z tej podpowiedzi, jednak w swojej decyzji poszedł dalej niż wynikało to z tej sugestii.

Dopiero w toku postępowania przed Sądem pozwany jako przyczynę przeniesienia powoda na stanowisko inspektora weterynarii ds. bezpieczeństwa żywności zaczął forsować zwiększoną liczbę kontroli, którymi musieli się zajmować ci inspektorzy.

Abstrahując od momentu, w którym w niniejszej sprawie pojawiła się powyższa przyczyna, co samo w sobie świadczy o jej wątpliwej prawdziwości, wskazać należy, że liczba kontroli przeprowadzanych przez urzędników Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii z siedzibą w S. w 2014 r. i 2015 r. jest na podobnym poziomie – 9 kontroli, bo o czterech kontrolach ponad tę liczbę w 2015 r. nic konkretnego nie było jeszcze wiadomo. Pamiętać też trzeba, że w 2014 r. miało być o trzy kontrole więcej, które jak wskazał pozwany nie odbyły się (k. 239-240v).

Jak to wynika z załączonych przez pozwanego dokumentów oraz zeznań P. M. (k. 294v) zawsze przy tym istnieje możliwość odwołania planowanej kontroli i tryb tego jest odformalizowany, bowiem wystarczy ustny wniosek

Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii skierowany do (...)Weterynarii. W ten sposób można więc też regulować nagromadzenie się kontroli w krótkim czasie.

Jeśli istotnie byłyby takie potrzeby, to nie było przeszkód, żeby uzupełnienie wakatów na stanowisku inspektora weterynarii ds. bezpieczeństwa żywności zostało przeprowadzone w okresie między zawieszeniem powoda w obowiązkach (...) Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii, a przeniesieniem go na to stanowisko. Tymczasem pełniący obowiązki (...) Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w tym okresie E. M. i P. M. nie zrobili nic w tym kierunku.

Należy też podnieść, że nie we wszystkich kontrolach w 2015 r. brali udział inspektorzy weterynarii z Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii w S., z czego wynika, że nie do wszystkich kontroli są oni potrzebni. Poza tym po przeniesieniu na nowe stanowisko powód nie był kierowany do obsługi kontroli.

M. B., którego powód zatrudnił na stanowisku inspektora weterynaryjnego ds. bezpieczeństwa żywności był zatrudniony do października 2014 r., na pół etatu, w formie telepracy i nie brał udziału w kontrolach (k. 241-249).

W ocenie Sądu zastanawiający jest fakt, w świetle przesłanki przeniesienia w postaci interesu służby cywilnej, że pozwany uważa, że pozostawanie powoda na stanowisku (...) Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii stanowi zagrożenie dla realizacji funkcji tego podmiotu, ale już zatrudnienie go na innym stanowisku w tym urzędzie, gdzie możliwość oddziaływania na rzeczywistość w zakresie spraw weterynaryjnych jest szeroka, takiego zagrożenia ze sobą nie niesie.

Jeśli zaś chodzi o rangę stanowiska, na które przeniesiono powoda, to zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz. U. z 2009 r. nr 211, poz. 1630), stanowisko inspektora weterynaryjnego to jedno z niższych stanowisk w wojewódzkim inspektoracie weterynarii, stanowisko niesamodzielne. Wyżej w hierarchii stanowisk są stanowiska starszego inspektora weterynarii oraz wojewódzkiego inspektora weterynarii. Nie rozważano zaś przeniesienia powoda na te stanowiska. Nie mogła być przy tym przeszkodą ku temu treść regulaminu organizacyjnego inspektoratu, który został w tym zakresie zmieniony wkrótce po przeniesieniu powoda na nowe stanowisko.

W świetle powyższych okoliczności, zdaniem Sądu, przyczyna przeniesienia powoda na stanowisko inspektora weterynaryjnego ds. bezpieczeństwa żywności okazała się fikcyjna, a dokonanie go nie służyło interesowi służby cywilnej ani nie wychodziło naprzeciw potrzebom Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii z siedzibą w S..

Zgodnie z art. 9. ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, w sprawach dotyczących stosunku pracy w służbie cywilnej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy.

Zdaniem Sądu, z uwagi na brak przepisów, które szczegółowo i odmiennie niż kodeks pracy regulowałyby kwestię oceny zgodności z prawem aktu przeniesienia urzędnika służby cywilnej na inne stanowisko, w związku z podobieństwem materii, a więc zmianą w drodze przeniesienia na inne stanowisko treści stosunku pracy, w kontekście przysługujących urzędnikowi roszczeń w razie niezgodnego z prawem lub nieuzasadnionego przeniesienia na inne stanowisko, do oceny tego aktu należy stosować przepisy kodeksu pracy w części dotyczącej wypowiedzenia warunków pracy, a więc art. 45 § 1 kp w związku z art. 42 § 1 kp i uznać, że w takiej sytuacji powodowi przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na dotychczasowych warunkach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., III PK 47/11, OSNP 2013/1-2/3). Przeniesienie na inne, niższe stanowisko w służbie cywilnej jest bowiem szczególną czynnością prawną, w wyniku której w drodze jednostronnego oświadczenia pracodawcy dochodzi do istotnej zmiany warunków pracy na niekorzyść urzędnika.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł, jak w sentencji.